Lietas Nr.11094041113
KA04-0420-18/21
ECLI:LV:RAT:2018:0829.11094041113.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 29.augustā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Smaida Gļazere
tiesnese Ingūna Amoliņa
tiesnese Iveta Vīgante,
piedaloties prokurorei Dacei Kuncei

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu saistībā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras prokurores Daces Kunces apelācijas protestu un apsūdzētā /pers. A/ aizstāvja Guntara Sīmaņa apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 15.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 15.janvāra spriedumu /pers. B/ atzīts par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punkta un attaisnots; /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā un sodīts ar piespiedu darbu uz 100 stundām.

No /pers. A/ valsts labā piedzīta izmaksātā valsts kompensācija 711,43 EUR apmērā.

No /pers. A//pers. C/ labā piedzīta morālā kaitējuma kompensācija 1000 EUR apmērā.

No /pers. A/ piedzīti procesuālie izdevumi EUR 425 apmērā.

Nospriests nenoteikt /pers. C/ kaitējuma kompensāciju 555,93 EUR apmērā.

[2] Pirmās instances tiesa konstatēja tālāk norādīto.

[2.1] /pers. A/ tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumus), un proti:

2013.gada 31.maijā, ap plkst.2.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, pie /adrese/.nama, Rīgā, pēc tam kad /pers. C/ piegāja pie /pers. A/, /pers. A/ ne mazāk kā vienu reizi iesita pa cietušā seju, ne mazāk kā vienu reizi iesita cietušajam pieres rajonā un ne mazāk kā vienu reizi iesita pa cietušā krūtīm.

Minēto /pers. A/ darbību rezultātā cietušajam /pers. C/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar zemādas asins izplūdumiem kreisās un labās acs apvidū, sistām brūcēm pieres labajā pusē un kreisās uzacs apvidū un kreisās orbītas apakšējās sienas lūzumu. Minētie bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Tādējādi /pers. A/ tīši nodarīja /pers. C/ vidēja smaguma miesas bojājumus.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

[2.2] Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. A/ un /pers. B/ celta apsūdzība par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā par to, ka viņi personu grupā tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētas sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumus), un proti:

2013.gada 31.maijā, ap plkst.2.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, pie /adrese/.nama, Rīgā, pēc tam kad /pers. C/ piegāja pie /pers. B/ un /pers. A/ un palūdza netraucēt naktsmieru, /pers. A/, nolūka nodarīt miesas bojājumus, piegāja pie /pers. C/ un vairākas reizes iespēra ar kāju pa viņa ķermeni krūšu kurvja rajonā, pēc tam /pers. B/ saķēra cietušo aiz kakla un kopā ar /pers. A/ nogāza viņu zemē. /pers. B/, lai novērstu cietušā pretošanos un tādējādi atvieglotu miesas bojājumu nodarīšanu, turēja cietušo aiz rokām pie pleciem, savukārt /pers. A/ laikā, kad /pers. B/ turēja cietušo iepriekš norādītajā veidā un viņš atradās uz ceļiem, ieskrējās un ne mazāk kā vienu reizi iesita ar celi pa cietušā seju, pēc kā cietušais zaudēja samaņu. Neskatoties uz to, /pers. A/, apzināti pieļaujot miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam, proti, redzot, ka /pers. B/ viņu tur, līdz ar ko cietušais nevar pretoties, turpināja viņu sist – ne mazāk kā divas reizes iesita ar celi pieres rajonā un ne mazāk kā vienu reizi galvas pakauša daļā, kā rezultātā cietušais zaudēja samaņu.

/pers. B/ un /pers. A/ darbību rezultātā cietušajam /pers. C/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar zemādas asins izplūdumiem kreisās un labās acs apvidū, sistām brūcēm pieres labajā pusē un kreisās uzacs apvidū un kreisās orbītas apakšējās sienas lūzumu. Minētie bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. Tādējādi /pers. A/ personu grupā ar /pers. B/ tīši nodarīja /pers. C/ vidēja smaguma miesas bojājumus.

Pirmās instances tiesa secināja, ka nav iegūti pierādījumi, ka apsūdzētais /pers. B/ personu grupā ar /pers. A/ tīši nodarīja cietušajam /pers. C/ tādus miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums), t.i. apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punkta un apsūdzētais /pers. B/ attaisnojams, jo apsūdzētā piedalīšanās izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā nav pierādīta.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu prokurore D.Kunce iesniedza apelācijas protestu, lūdzot spriedumu atcelt daļā par /pers. B/ attaisnošanu un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, atzīstot /pers. B/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā.

Protesta iesniedzēja uzskata, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi izvērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījums un nonākusi pie nepareiza secinājuma.

Tiesa /pers. B/ attaisnojošu spriedumu motivējusi ar to, ka ar tiesas izmeklēšanas laikā iegūtajiem pierādījumiem, nav konstatētas /pers. B/ faktiskās darbības, kas norādītas lēmumā par saukšanu pie kriminālatbildības un lēmumā par kriminālllietas nodošanu tiesai.

Spriedumā norādīts, ka tiesa apšauba un vērtē kritiski cietušā liecības daļā, ka, laikā, kad /pers. A/ sita cietušo, /pers. B/ cietušo turēja un žņaudza. Tiesa norādīja, ka tās ir pretrunā ar liecinieku /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ liecībām, kuri liecināja, ka /pers. B/ neatradās konflikta vietā, kas saskan ar /pers. A/ un /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām.

Protesta iesniedzēja uzskata, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, ka /pers. B/ ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu sekojošu apsvērumu dēļ.

No kriminālllietas materiāliem redzams, ka cietušais ir sniedzis konsekventas liecības, norādot, ka 2013.gada 31.maijā ap plkst.2.00, atrodoties Rīgā, pie /adrese/.nama, /pers. A/ un /pers. B/ darbību rezultātā, viņam tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi. Cietušais norādījis, ka konflikta laikā /pers. B/ viņu turēja, tādā veidā atvieglojot /pers. A/ miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam. Šādas cietušā liecības apstiprinātas ar 2014.gada 31.jūlija poligrāfa ekspertīzes atzinumā Nr.353-1-14/539 norādīto.

Tiesa nav pietiekami izvērtējusi un nav ņēmusi vērā liecinieces /pers. H/ liecības, ka ierodoties uz izsaukumu, policijas darbinieki notikuma vietā sastapuši vīrieti ar stipri sasistu seju, kurš norādījis uz mašīnā esošajiem jauniešiem un teicis, ka viens viņu turējis, bet otrs sitis.

No 2013.gada 6.novembra protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka cietušais atpazina /pers. B/ kā savu kaimiņu, kurš konflikta laikā cietušo turēja, kad /pers. A/ sita.

Visi minētie apstākļi pierāda /pers. B/ vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un ir par pamatu viņa atzīšanai par vainīgu pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punkta.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis G.Sīmanis iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot spriedumu atcelt daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā un sodīšanu, un šajā daļā taisīt jaunu attaisnojošu spriedumu.

Aizstāvis norāda, ka spriedums ir pretrunīgs, nepamatots daļā par /pers. A/ darbību juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

Tiesa nepamatoti nav piemērojusi Krimināllikuma 29.panta pirmo daļu, jo /pers. A/ aizstāvējās no agresīvi noskaņotā cietušā uzbrukuma. Savstarpēju sitienu rezultātā abiem bija nodarīti miesas bojājumi - /pers. A/ tika pārsista lūpa, bet cietušajam sejas sasitums ar vairākiem asinsizplūmiem kreisās un labās acs apvidū, sistas brūces pieres labajā pusē un kreisās uzacs apvidū, kas nav pieskaitāmi pie vidēja smaguma miesas bojājumiem un līdz ar to nav pieskaitāmi pie Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodalījuma sastāva prasītajām sekām, kā arī kreisās orbītas apakšējās sienas lūzums, kas vienīgais ir pieskaitāms vidēja smaguma miesas bojājumiem.

Tiesa vadījusies vienīgi no konflikta laikā iegūto miesas bojājumu nesamērības, definējot, ka cietušajam nodalītais kaitējums nav samērojams ar /pers. A/ interešu aizsardzību pret cietušā uzbrukumu. Vispirms ir jākonstatē /pers. A/ acīmredzami nesamērīgās darbības, salīdzinot ar uzbrukuma raksturu, bīstamību, un tikai tad šo darbību rezultātā nodalītais kaitējums. Nekonstatējot šīs nesamērīgās aizsargājošās personas darbības pret uzbrukumu, nevar būt runa par nesamērīgu miesas bojājumu nodarīšanu. Darbības nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī nenozīmē, ka personai, kura aizsargājas, būtu jābūt nodalītiem miesas bojājumiem. Galvenais kritērijs darbībai, nepārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās stāvokli, ir aizsardzības darbību atbilstība uzbrukuma raksturam un intensitātei, kā arī, lai šī aizsardzība pēc uzbrukuma novēršanas nepāraugtu uzbrukumā personai, kura pati sākotnēji ir uzbrukusi. Turklāt nesamērībai jābūt acīmredzamai. Tiesai atzīstot, ka agresīvi noskaņota persona bez jebkāda iemesla izdara sitienu ar dūri /pers. A/ pa seju, nevar neatzīt, ka vienīgais veids kā aizsargāt sevi pret šīs personas uzbrukuma turpināšanos, ir fiziska rakstura darbību izdarīšana pret viņu. Nevienu brīdi tā nav pāraugusi uzbrukumā cietušajam.

Spriedumā ir saskatāma pretruna, ka /pers. A/ ir nodarījis cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus, pārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās robežas, tad /pers. A/ darbības nedrīkstēja kvalificēt pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, bet gan pēc Krimināllikuma 128.panta.

Tiesa nepamatoti un nelikumīgi piedzinusi gan cietušajam valsts izmaksāto kompensāciju, gan arī pilnā apmērā pašas noteikto morālā kaitējuma atlīdzinājumu. No tiesas noteiktās morālā kaitējuma kompensācijas 1000 EUR bija jāatskaita jau no valsts saņemtā kompensācijas summa.

[5] Apelācijas instances tiesā prokurore iesniegto apelācijas protestu uzturēja ar tajā norādītajiem argumentiem, lūdza to apmierināt.

[6] Apsūdzētais /pers. A/ un viņa aizstāvis iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja ar tajā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Noklausījusies apsūdzēto liecības, prokurores un aizstāvja viedokļus, pārbaudījusi pierādījumus lietā, apsvērusi apelācijas protesta un apelācijas sūdzības motīvus, tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet apelācijas protests ir apmierināms, pirmās instances tiesas spriedums atceļams un taisāms jauns apsūdzētos /pers. A/ un /pers. B/ notiesājošs spriedums par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā.

[8] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu, atbilstošu Kriminālprocesa likuma 511.panta un 512.panta prasībām.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 525.panta otrās daļas nosacījumus par attaisnojoša sprieduma motīvu daļā norādāmiem apstākļiem. Tādējādi tiesas atzinumu, ka /pers. B/ attaisnojams, jo viņa piedalīšanās izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā nav pierādīta, nevar atzīt par pamatotu un balstītu uz visu kriminālllietā esošo pierādījumu novērtējumu. Turklāt tiesas kolēģija konstatē, ka spriedumā nepilnīgi atspoguļoti pierādījumi un liecības.

Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punkta attaisnots nepamatoti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.pantu tiesa taisa attaisnojošu spriedumu divos gadījumos:

-ja apsūdzētā izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva,

-ja apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījuma nav pierādīta.

Pārbaudījusi un novērtējusi kriminālllietā iegūtos pierādījumus, tiesas kolēģija secina, ka neviens no likumā minētajiem /pers. B/ attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamatiem lietā nepastāv.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa nav pietiekoši izvērtējusi cietušā, liecinieku un apsūdzēto liecības, rakstveida pierādījumus, un nepamatoti attaisnojusi apsūdzēto /pers. B/.

[9] Tiesas kolēģija konstatē, ka /pers. A/ un /pers. B/ personu grupā tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājumus), un proti:

2013.gada 31.maijā, ap plkst.2.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrota laikā, pie /adrese/.nama, Rīgā, pēc tam kad /pers. C/ piegāja pie /pers. B/ un /pers. A/ un palūdza netraucēt naktsmieru, /pers. A/, nolūkā nodarīt miesas bojājumus, piegāja pie /pers. C/ un vairākas reizes iespēra ar

celi pa viņa ķermeni krūšu kurvja rajonā, pēc tam /pers. B/ saķēra cietušo aiz kakla un kopā ar /pers. A/ nogāza viņu zemē. /pers. B/, lai novērstu cietušā pretošanos un tādējādi atvieglotu miesas bojājumu nodarīšanu, turēja cietušo aiz rokām pie pleciem, savukārt /pers. A/ laikā, kad /pers. B/ turēja cietušo iepriekš norādītajā veidā un viņš atradās uz ceļiem, ieskrējās un ne mazāk kā vienu reizi iesita ar celi pa cietušā seju, pēc tam cietušais zaudēja samaņu. Neskatoties uz to /pers. A/, apzināti pieļaujot miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam, proti, redzot, ka /pers. B/ viņu tur, līdz ar ko cietušais nevar pretoties, turpināja viņu sist – ar celi pa vaigu, ne mazāk kā divas reizes iesita ar celi pieres rajonā un ne mazāk kā vienu reizi galvas pakauša daļā, kā rezultātā cietušais zaudēja samaņu.

/pers. B/ un /pers. A/ darbību rezultātā cietušajam /pers. C/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem kreisās un labās acs apvidū, sistām brūcēm pieres labā pusē un kreisās acs apvidū, kreisās orbītas apakšējās sienas lūzumu. Minētie bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Tādējādi /pers. A/ personu grupā ar /pers. B/ tīši nodarīja /pers. C/ vidēja smaguma miesas bojājumus.

Ar šādām darbībām /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā.

[10] Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers. A/ vainu neatzina un liecināja, ka konflikts sākās sakarā ar to, ka pa logu uz cietušā mājas jumta izkrita mobilais telefons, cietušais bija neapmierināts. Atvainojušies par to cietušajam. Cietušais bija iedzēris, noskaņots negatīvi. Vēlāk naktī ap 12-tiem gribēja braukt mājās, mašīnā klausījās mūziku, cietušais pienāca, paspēra pudeli un teica, ka nositīs. Metās viņam virsū, iesita, viņš sita pretī, aizstāvējās, abi nokrita zemē. Viņam bija pārsista lūpa, sasistas ribas. Draugi nepalīdzēja. Viņi bija izdzēruši 2 pudeles vīna.

[10.1] Pirmās instances tiesā nolasītas apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2013.gada 3.oktobrī sniegtās liecības, ka 2013.gada maija beigās kopā ar /pers. E/, /pers. D/, /pers. I/, /pers. F/ bija ciemos pie /pers. B/. Aptuveni pēc 22.00 /pers. I/ izkrita pa logu telefons uz blakus privātmājas jumta. Ar /pers. B/ bija izgājis ārā uzpīpēt. No blakus mājas, uz kuras jumta uzkrita telefons, iznāca saimnieks, spēcīgas miesas būves, augumā ap 190 cm, bija iereibis, rupjš un nepiekāpīgs un teica, ka viņi skaļi uzvedas. Viņi atvainojās, lūguši vai iespējams telefonu atgūt. Aizgājuši atpakaļ uz dzīvokli. Ap plkst.01.00 kopā ar /pers. E/ un /pers. D/ bija nokāpuši lejā pie automašīnas, kura bija iedarbināta, tajā skanēja mūzika, bet ne tik skaļi, lai kādam traucētu. No privātmājas izskrēja saimnieks un metās viņiem virsū. Viņam, /pers. A/, iesita pa degunu un viņš sita pretī, saķērušies. /pers. D/ kautiņā nepiedalījās, atradās pāris metru attālumā. /pers. E/ sēdēja mašīnā. Kautiņa laikā, kas ilga kādu minūti, viņi nokrita zemē un viens otram sita pa seju, vēderu un krūtīm. Uzreiz pēc kautiņa lejā noskrēja /pers. B/ un jautāja, kas notiek. Saimnieks piecēlās un aizgāja uz savām mājām. Viņi iesēdās /pers. F/ mašīnā, ieradās ātrās medicīniskās palīdzības brigāde un policija, visus nogādāja policijas iecirknī. Pēc kautiņa redzēja saimniekam uz sejas asinis. Nodarīt miesas bojājumus nodoma nebija, sita tikai aizstāvēšanās nolūkā. Pats pēc notikušā pie ārsta nebija, jo tikai nedaudz asiņoja deguns un bija zilums uz ribām. Vīna pudeli pie mašīnas neatceras. Arī pats bija iereibis no vīna. No policijas darbiniekiem uzzināja, ka saimniekam kautiņa rezultātā nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi. /pers. I/ ap 23.00 jau bija aizbraucis mājās (lietas 1.sējuma 55.-56.lapa).

[11] Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers. B/ vainu neatzina un liecināja, ka viņš pavadīja /pers. A/, /pers. E/ un /pers. D/, gāja lejā, pēc tam atgriezās dzīvoklī. /pers. D/ uzlika mūziku, to klausījās. Konfliktu neredzēja.

[11.1] Pirmās instances tiesā nolasītas apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2013.gada 8.oktobrī sniegtās liecības, ka 2013.gada maija beigās uz bērna raudzībām pie viņa /adrese/ ciemojās /pers. A/ ar draudzeni /pers. E/, /pers. D/ ar draudzeni /pers. F/, /pers. I/. Lietoja vīnu un šampanieti. Vakara gaitā /pers. I/ izkrita pa logu telefons un uzkrita uz blakus esošās privātmājas jumta. Aptuveni pirms 22.00 viņš, /pers. A/, /pers. D/ un /pers. I/ gāja lejā, lai pavadītu /pers. I/ uz mājām un aizietu uz veikalu. No privātmājas iznāca kaimiņš un izteica neapmierinātību par nokritušo telefonu, kurš viņam ļoti traucēja. /pers. I/ kaimiņam atvainojās, bet tas palika neapmierināts, izteicās necenzētiem vārdiem pret /pers. I/. Viņi prasīja kaimiņa piekrišanu tikt uz mājas jumta, lai noņemtu telefonu. Kaimiņš pateica, ka palīdzēt nevar. Tad viņi pavadīja /pers. I/, aizgāja uz veikalu un devās mājās. Pēc pusnakts visi nolēma braukt mājās. Viņš, /pers. A/, /pers. E/ un /pers. D/ gāja lejā uz /pers. D/ automašīnu, kas stāvēja uz Ieroču un Lejas ielas stūra, aptuveni 70 m no kaimiņa mājas. Viņš palīdzēja salikt mantas, mašīna tika iedarbināta, skanēja mūzika, puiši uzpīpēja. Kad salika mantas automašīnā, aizgāja uz dzīvokli, pīpēja un skatījās pa logu. Ieraudzīja, ka kaimiņš pieiet pie /pers. D/ automašīnas, iesper ar kāju pa uz ietves stāvošo pudeli. Redzēja, kā aizlido pudele, nevarēja redzēt vai kaimiņš tieši iesita /pers. A/. Kaimiņš metās virsū /pers. A/ un viņi abi nokrita zemē. Pēc brīža viņš gāja lejā pie pārējiem. Kaimiņš bija iereibis, viņam no deguna tecēja asinis un neskaidri kaut ko runāja. /pers. A/ arī no deguna tecēja asinis, bija saskrāpēta roka. Kur palika kaimiņš, nepiefiksēja, jo bija aizgājis augšā. Pa logu ieraudzīja, ka atbraukusi policija un ātrā palīdzība. Vēlāk /pers. A/ viņam teica, ka kaimiņš pirmais viņam bija iesitis un viņš, aizstāvoties, sitis pretī. Kautiņa laikā /pers. D/ stāvēja uz ietves, bet /pers. A/ ar kaimiņu kautiņa sākumā aizvēlās zālē (lietas 1.sējuma 63.-64.lapa).

[11.2] Nopratināts 2014.gada 1.februārī /pers. B/ liecināja, ka uztur iepriekš sniegtās liecības. Savu līdzdalību vidēji smagu miesas bojājumu nodarīšanā neatzīst. Neturēja kaimiņu, kad viņi sita /pers. A/. Nevar paskaidrot, kāpēc cietušais kaimiņš atpazīst viņu kā puisi, kurš turēja. Kaimiņu neviens neturēja. /pers. A/ ar kaimiņu sakāvās un abi nokrita zālē (lietas 1.sējuma 78.lapa).

[12] Neskatoties uz to, ka /pers. B/ savu vainu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā nav atzinis ne pirmās instances, ne apelācijas instances tiesā, tiesas kolēģija uzskata, ka viņa vaina ir pierādīta ar krimināllietā esošajiem pierādījumiem to saistībā un savstarpējā sakarībā.

Tiesas kolēģija, pārbaudot pierādījumus lietā, novērtējot tos no ticamības, attiecināmības un pieļaujamības viedokļa, atzīst, ka tie saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.pantu var tikt izmantoti kā pierādījumi un apstiprina /pers. A/ un /pers. B/ vainīgumu viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

[13] Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pierādījumus par /pers. B/ vainu viņiem inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā novērtējusi nepilnīgi, vienpusīgi un neobjektīvi, nav vērtējusi pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā, tādējādi nonākot pie nepareiza secinājuma, ka /pers. B/ ir attaisnojams.

[14] Tiesas kolēģija nepiekrīt pirmās instances tiesas viedoklim, ka nav pierādīta /pers. B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse.

[15] Cietušais /pers. C/ pirmās instances tiesā liecināja, ka 2013.gada 31.maijā pie /pers. B/ bija ieradušies draugi. Viņa māja atrodas zem /pers. B/ mājas logiem, starp abām mājām distance ir 2,5 līdz 3 m. Vakara gaitā /pers. B/ viesi pīpēja un meta pa logu izsmēķus, viens izsmēķis uzkrita viņam virsū. Uzsauca viņiem, lai nemet izsmēķus. Pēc kāda laika satikās ar viņiem ārā un pateica, lai nemet ārā izsmēķus. Pēc desmitiem viņi atnāca no veikala atpakaļ ar pudelēm. Viņš ar ģimeni devās pie miera un pēc divpadsmitiem visa ģimene pamodās no tā, ka sadzirdēja troksni uz mājas jumta. Izskrēja ārā, pienāca /pers. B/ ar draugiem, jautāja, vai nav izeja uz jumta, jo cilvēkam pa logu izkrita telefons. Lai no jumta noņemtu telefonu, bija jāmeklē trepes. Nolēmuši, ka telefonu paņems no jumta nākamajā dienā. Aizgājuši gulēt, tad no Ieroču ielas puses skanēja mūzika. Izgāja ārā uz Ieroču ielu, ieraudzīja, ka /pers. B/ ar draugiem sēž mašīnā, uz ielas nolikta pudele, mūzika uzgriezta visā skaļumā. Pienāca klāt, paspēra pudeli, tā apgāzās un saplīsa. Neuzsākot sarunu ar /pers. B/, no mašīnas otras puses izlēca /pers. A/ un iespēra ar kājām krūšu rajonā, pēc sitiena palika kājās. /pers. B/ saķēra viņu aiz kakla, /pers. B/ un /pers. A/ uzklupa viņam virsū un nogāza zemē, turēja aiz kakla, rokām. Mīcījušies pa zāli, tad piecēlušies uz ceļiem. Sita /pers. A/ pretī, aizstāvējās. /pers. B/ turēja viņu aiz pleciem, tikmēr /pers. A/ ieskrējies un lēcienā ar ceļiem pa priekšu izdarīja vienu sitienu, tad otru, tad trešo no aizmugures, tad viņš "atslēdzās" un nokrita zālē. Fonā dzirdēja, ka /pers. B/ ar draugiem runāja, ka nu ir ziepes un ka *fiksi* kaut kas jādara. /pers. B/ viņam palīdzēja sameklēt izkritušas atslēgas, brilles. Aizgāja uz mājām, izsauca policiju un ātro palīdzību. /pers. B/ draugi bija iekāpuši mašīnā. Policijai norādīja sitienus izdarījušos un iesaistītos cilvēkus. Viņu ātrā palīdzība nogādāja slimnīcā. Pirms gulētiešanas iedzēra 100 g konjaka.

Viņam tika konstatēta sirds aritmija, vaiga kaula lūzums, sasitumi sejas un pakauša rajonā, lauzts zobs un kustējās zobi. Saņemto sitienu rezultātā kustējās priekšējie zobi, tā kā viņam ir keramikas kroņi, tos nevar salabot un tie tika nomainīti. Tādējādi radušies izdevumi par stomatologa pakalpojumiem SIA "/nosaukums/".

Materiālos zaudējumus viņam radīja arī darba kavējumi, starpība starp darba algu, medicīniskie izdevumi saistībā ar ārstēšanos un vēl turpmākā ārstēšanas. Daļa ārstēšanās izdevumu ir segta, jo valsts izmaksāja kompensāciju 711,43 EUR apmērā. Uztur materiālā kaitējuma kompensāciju 555,93 EUR apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 2845,75 EUR apmērā.

[16] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa spriedumā neatspoguļoja cietušā iesniegumu policijai, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta otro daļu ir atzīstams par cietušā liecību. Minētais iesniegums kā pierādījums ir norādīts arī lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai.

[17] 2013.gada 6. jūnija pašrocīgi rakstītajā iesniegumā cietušais /pers. C/ paskaidro, ka 31.maijā ap 12-iem naktī pie savas mājas ārā pīpēja, no piektā stāva dzīvokļa, kur notika iedzeršana, viņam uz galvas nokrita izsmēķis. Uzsaucis, lai nemet izsmēķus citiem uz galvas. /pers. B/ atbildēja, ka starp viņiem esot viens, kurš nevienu neklausot un izsmēķus metot ārā. Viņš iegāja savā mājā, iedzēra 100 g konjaka un aizgāja gulēt. Ap 2.30 naktī visa ģimene pamodās no šausmīga trokšņa, kas nāca no viņa mājas jumta. Izgāja ārā, kur bija /pers. B/ ar saviem draugiem, rokās viņiem bija alkohola pudeles, izskatījās pēc viskija pudeles. Jautājis, kas noticis, no kurienes bija troksnis, /pers. B/ atbildēja, ka viens no viņu kompānijas no dzīvokļa uz viņa mājas jumta uzmetis savu mobilo telefonu. Viņš teica, ka ir pamodināta visa ģimene, ka nevajag traucēt naktsmieru. /pers. B/ jautāja, kā lai viņi tiek uz viņa mājas jumta pēc telefona. Viņš izskaidroja, ka uz jumta var tikt tikai ar trepēm no mājas ārpuses. /pers. B/ teica, ka pa dienu meklēs trepes, lai tiktu pēc telefona. Visa kompānija izgāja ārā no sētas, viņš atgriezās mājā. Dzirdēja, ka no /pers. B/ draugu mašīnas ļoti skaļi skan mūzika, vienlaicīgi no 5.stāva dzīvokļa pa logu izkārušās sievietes skaļā balsī bļaustījās ar kompāniju, kura uz ielas pie mājas turpināja dzert. Viņš ap 2.40 naktī izgāja ārā, pienāca pie /pers. B/ kompānijas, lai vēlreiz izskaidrotu, ka tāds skaļums modina viņa ģimeni. Uz trotuāra bija saliktas pudeles ar alkoholu. Pieejot, apgāzās un saplīsa viņu alkohola pudele. /pers. B/ paziņa ieskrējās un iesita viņam vairākas reizes pa krūtīm, viņš sāka aizstāvēties. /pers. B/ saķēra viņu aiz kakla un abi ar savu draugu nogāza viņu zemē un turpināja sist, sēžot uz ceļiem /pers. B/ viņu turēja aiz pleciem un rokām, /pers. B/ draugs ieskrējienā ar palēcienu iesita viņam pa vaigu ar celi, brīdi zaudēja orientēšanos, palika slikti ar sirdi, /pers. B/ turpināja viņu turēt aiz rokām un viņš turpināja sēdēt uz ceļiem, bet viņa draugs vēl divas reizes iesita ar celi pa pieri un vienu reizi ar celi pa pakausi. Zaudēja samaņu. Kad attapās, redzēja, ka /pers. B/ ar draugiem stāvēja apkārt. Viņš devās mājās, izsauca policiju un ātro palīdzību. Policija aizturēja huligānus, aizturēšanas brīdī norādīja uz personām, kuras sita. Viņu aizveda uz slimnīcu, kur konstatēja sirds aritmiju, vaiga kaula lūzumu, uz pieres tika sašūtas vairākas rētas, kopumā uzliktas 4 šuves (lietas 1.sējuma 9.-10.lapa).

[18] Tiesas kolēģijai nav pamata neticēt cietušā 2013.gada 6.jūnijā iesniegumā norādītajiem apstākļiem, ņemot vērā to, ka iesniegums ir rakstīts neilgi pēc notikuma, tajā norādītie fakti apstiprinās arī ar citiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

Neatliekamās medicīniskās palīdzības 2013.gada 31.maija izsaukuma kartē fiksēts, ka /pers. C/ diagnosticēts galvas sasitums, galvas smadzeņu satricinājums, sistas brūces virs labās un virs kreisās uzacs, kreisās acs sasitums, krūšu kurvja sasitums, alkohola reibums, MA paroksisms tahisistoliska forma. Sūdzas par sāpēm krūšu kurvī, aritmiju, sejas tirpoņu kreisajā pusē. Anamnēze – (pēc pacienta vārdiem) vairākas stundas pirms izsaukuma pacientam izvērtās konflikts ar vairākiem jauniešiem par to, ka skaļi ir uzvedušies; pacients gājis aizrādīt jauniešiem un pacientu piekāva (lietas 1.sējuma 72.-73.lapa).

2013.gada 31.maija paziņojumā no medicīnas iestādes, ka plkst.3.20 uz Stradiņu slimnīcu no /adrese/ tika nogādāts /pers. C/ ar diagnozi: galvas un sejas sasitums, labās un kreisās uzacu sasitums, vaiga kaula lūzums, krūšu kurvja sasitums, alkohola reibums (lietas 1.sējuma 12.lapa).

Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2013.gada 11.septembra eksperta atzinumā Nr.14-1367 cietušajam /pers. C/ konstatēti šādi miesas bojājumi: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem kreisās un labās acs apvidū, sistām brūcēm pieres labā pusē un kreisās acs apvidū, kreisās orbītas apakšējās sienas lūzumu; minētie miesas bojājumi varēja rasties 2013.gada 31.maijā cietu, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, cietušā norādītajos apstākļos, un pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas (lietas 1.sējuma 30.-32.lapa).

2013.gada 6.novembra protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām fiksēts, ka cietušais /pers. C/ atpazina /pers. A/ kā puisi, kurš viņam sita ar ceļiem konflikta laikā 2013.gada 31.maijā /adrese/. Atpazina pēc sejas kopējām pazīmēm (lietas 1.sējuma 38.-39.lapa).

2013.gada 6.novembra protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām fiksēts, ka cietušais /pers. C/ atpazina /pers. B/ kā savu kaimiņu, kurš konflikta laikā viņu turēja, kad /pers. A/ sita. /pers. B/ nesita, tikai turēja un arī žņaudza no mugurpuses (lietas 1.sējuma 40.-41.lapa).

Turklāt cietušā liecībās sniegto apstākļu patiesumu apstiprina 2014.gada 31.jūlija poligrāfa ekspertīzes eksperta atzinumā Nr.353-1-14/539 secinātais, ka /pers. C/ nemelo teikdams, ka 2013.gada 31.maijā Rīgā, Ieroču – Lejas ielu krustojumā /pers. B/, pēc tam, kad /pers. A/ bija iesitis viņam, kopā ar /pers. A/ nogāza viņu zemē; /pers. C/ nemelo, teikdams, ka brīdī, kad /pers. A/ 2013.gada 31.maijā Rīgā, Ieroču – Lejas ielu krustojumā nodarīja viņam miesas bojājumus, /pers. B/ viņu turēja (lietas 1.sējuma 154.-165.lapa).

Izvērtējot kompleksās poligrāfa ekspertīzes atzinumu, tiesas kolēģija secina, ka tajā ir veikta rūpīga visu apstākļu izpēte, atzinums atbilst Kriminālprocesa likuma 203.panta nosacījumiem. Ievērojot minēto, tiesas kolēģijas ieskatā, šis ekspertu atzinums vērtējams kā pierādījums, kas apstiprina apsūdzētā /pers. B/ darbības attiecībā pret cietušo, jo poligrāfa ekspertīzes atzinumā secinātais pilnībā atbilst citiem jau augstāk norādītajiem pierādījumiem lietā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka minētie fakti apstiprinās arī ar cietušā pirmās instances tiesā sniegtajām liecībām. Tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kuru dēļ cietušajam būtu iemesls aprunāt apsūdzētos.

Cietušais nenoliedza, ka pats bija lietojis alkoholu. Šis apstāklis apstiprinās gan viņa liecībās, gan medicīniskajos dokumentos. Arī to nenoliedz apsūdzētie.

Tas, ka cietušais bija aizkaitināts un dusmīgs uz apsūdzētajiem un viņu draugiem, tiesas kolēģijas ieskatā, pamatots ar to, ka viņa ģimene nakts laikā tika pamodināta, jo no /pers. B/ dzīvokļa uz cietušā mājas jumta uzkritušais telefons radīja troksni. Pēc kāda laika no /pers. B/ draugu mašīnas skaļi skanēja mūzika, tādējādi traucējot cietušā un viņa ģimenes naktsmieru.

To, ka uz cietušā mājas jumta uzkrita telefons un automašīnā skanēja mūzika apstiprina gan apsūdzētie, gan arī liecinieks /pers. D/, ka pie minētās privātmājas stāvēja saimnieks un pīpēja, izteica pretenzijas, ka viņi skaļi uzvedas un nokritušā telefona dēļ ir pamodusies visa viņa ģimene. Par to, ka viņi mašīnā klausījās mūziku, liecināja lieciniece /pers. F/, norādot, ka ka ap plkst.24.00 /pers. B/, /pers. A/ un /pers. D/ nogāja lejā uzpīpēt, /pers. D/ gribēja savā mašīnā parādīt dažas dziesmas.

[19] Liecinieks /pers. D/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viņš ar draudzeni /pers. F/, /pers. I/, /pers. A/ un viņa draudzeni /pers. E/ atbrauca pie /pers. B/ uz bērna raudzībām. Iedzēruši vīnu. /pers. I/ pa virtuves logu izkrita telefons un uzkrita uz kaimiņu mājas jumta. Pēc kāda laika gājuši lejā, pie mājas stāvēja /pers. B/ kaimiņš un pīpēja, atvainojušies viņam par to, ka telefons uzkrita uz jumta. Jautājuši, vai ir iespējams telefonu dabūt. Kaimiņš bija iereibis, sāka viņus apvainot, pēc konflikta aizgājuši uz veikalu. /pers. I/ aizbrauca mājās. Pēc tam viņš, /pers. B/, /pers. A/ un /pers. E/ gāja mašīnā. /pers. E/ iekāpa mašīnā, viņš ar /pers. A/ stāvēja pie mašīnas, pīpēja, gaidīja, kamēr /pers. B/ aiziet pretī /pers. F/. Pienāca /pers. B/ kaimiņš, aizspēra pudeli, kas stāvēja uz ietves un uzbruka /pers. A/, /pers. A/ aizstāvējās. Viņi zālē sāka kauties, kad viss bija beidzies, lejā nonāca /pers. B/. /pers. B/

kaimiņš gāja uz mājām un draudēja, ka viņi nožēlos. Tad uzgājuši augšā pēc /pers. F/, nonākuši lejā, iekāpuši mašīnā, tad piebrauca policija un ātrā palīdzība.

/pers. B/ atnāca lejā tad, kad /pers. B/ kaimiņš gāja mājās. /pers. A/ pēc kautiņa no deguna tecēja asinis un otrā dienā bija zilas ribas, ko viņam parādīja pats /pers. A/. Mašīna stāvēja pie krustojuma, izejot ārā no /adrese/ pagalma, aizejot pa labi. Mašīnā skanēja mūzika, durvis bija ciet, nevienam netraucēja.

[19.1] Pirmās instances tiesā nolasītas /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā 2013.gada 7.oktobrī sniegtās liecības, ka 2013.gada vasarā viņš ar draudzeni /pers. F/ bija raudzībās pie /pers. B/. Ciemos bija arī /pers. I/, /pers. A/, /pers. E/. Iedzēruši vīnu. /pers. I/ pa logu izkrita telefons un nokrita uz kaimiņu mājas jumta. Ap plkst.22.00 devušies uz veikalu. Pie kaimiņu mājas stāvēja saimnieks un pīpēja, izteica pretenzijas, ka viņi skaļi uzvedas un nokritušā telefona dēļ ir pamodusies visa ģimene. Viņi par to atvainojās, taču kaimiņš palika neapmierināts. /pers. I/ aizsūtīts mājās. Pēc kāda laika nolēmuši doties mājās. Sākumā lejā gāja viņš, /pers. A/ un /pers. E/, /pers. B/ palīdzēja nonest mantas, bet tūlīt atgriezās dzīvoklī. Viņi mašīnā klausījās mūziku, ne pārāk skaļi. Tad no privātmājas iznāca kaimiņš, aizspēra pie mašīnas stāvošo vīna pudeli un uzreiz metās virsū /pers. A/. Kaimiņš iesita /pers. A/ pa seju, /pers. A/ sita pretī, tad viņi turpināja kauties zālē. Kaimiņš augumā bija stipri lielāks par /pers. A/. /pers. A/ sita viņam, un visu laiku kliedza, lai nomierinās. Kaimiņš bija iereibis. Viņi arī bija dzēruši. /pers. A/ un kaimiņš kāvās kādas 2 minūtes, pēc tam vīrietim uz pieres bija zilums, pa degunu tecēja asinis, bet /pers. A/ bija asiņaina labā roka, ribas zilas. Tad kaimiņš aizgāja prom, draudot, ka viņi nožēlos. Lejā atnāca /pers. F/, iesēdās mašīnā, piebrauca policija, pēc tam ātrie (lietas 1.sējuma 61.-62.lapa).

[20] Liecinieks /pers. I/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viņam izkrita telefons uz cietušā mājas jumta. Kad gāja lejā, lai brauktu mājās viņš, /pers. A/ un /pers. B/ satika cietušo un atvainojās viņam. Ar cietušo bija mierīga saruna, cietušais bija nervozs.

[20.1] Pirmās instances tiesā nolasītas /pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2013.gada 2.decembrī sniegtās liecības, ka 2013.gada 31.maijā viņš kopā ar /pers. A/, /pers. E/, /pers. D/ un /pers. F/ bija ciemos pie /pers. B/ /adrese/. Viņam pa logu izkrita telefons un uzkrita uz cietušā mājas jumta. Telefonu nemēģināja atgūt. Dodoties mājās, /pers. B/ un /pers. A/ gāja lejā pie mājas, kur satika cietušo un atvainojās par nokritušo telefonu (lietas 1.sējuma 67.lapa).

[21] 2013.gada 6.jūnija notikuma vietas apskates protokolā fiksēts, ka /adrese/ pagalmā pretī žogam atrodas sešu stāvu dzīvojamā ēka, pa labi no žoga divstāvu dzīvojamā ēka dzeltenā krāsā, pa kreisi no žoga divstāvu dzīvojamā ēka oranžā krāsā. Uz mājas Nr.10 jumta atrodas detaļa no melnas krāsas mobilā telefona, ko nav iespējams noņemt (lietas 1.sējuma 24.-25.lapa).

[22] Lieciniece /pers. F/ pirmās instances tiesā liecināja, ka ar /pers. D/ ciemojās pie /pers. B/. /pers. D/ ar /pers. A/ gāja lejā klausīties mūziku, /pers. B/ palika dzīvoklī. Tā kā puiši ilgi nenāca atpakaļ, piezvanīja /pers. D/, kurš pateica, ka /pers. A/ uzbrucis vīrietis. Savākusi mantas un ar /pers. D/ devās prom. Cietušo neredzēja.

[22.1] Pirmās instances tiesā nolasītas liecinieces /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2013.gada 7.oktobrī sniegtās liecības, ka kopā ar /pers. D/ un bērnu 2013.gada maija beigās bija raudzībās pie /pers. B/. Ciemos bija arī /pers. A/, /pers. E/ un /pers. I/. Vīrieši iedzēra šampanieti un vīnu. Vakara gaitā /pers. I/ nejauši izmeta telefonu, kas nokrita uz blakusesošās privātmājas jumta. Ap plkst.24.00 /pers. B/, /pers. A/ un /pers. D/ gāja lejā uzpīpēt, /pers. D/ gribēja savā mašīnā parādīt dažas dziesmas. Viņi diezgan ilgi bija prom un viņa piezvanīja /pers. D/, kurš atbildēja, ka tūlīt nāks. Viņa pēc kāda laika paskatījās pa logu un ieraudzīja, ka lejā notiek konflikts. Bija tumšs un skaidri neko nevarēja saskatīt. /pers. D/ pa telefonu paziņoja, ka /pers. A/ kaujas ar privātmājas saimnieku, kas esot iznācis laukā un meties viņam virsū. Viņiem līdzi lejā bija šampanieša pudele. Saimnieks esot aizspēris pudeli un meties /pers. A/ virsū. /pers. B/ ar /pers. D/ viņu kautiņā nepiedalījās. Saģērbusi bērnu, gāja lejā, kad atbrauca policija, bija iesēdušies mašīnā. Atbrauca ātrā palīdzība. Viņa cietušo neredzēja. Neredzēja, ka /pers. A/ pa degunu tecēja asinis. Iespējams, ka privātmājas saimniekam traucēja skanošā mūzika (lietas 1.sējuma 58.-59.lapa).

[23] Lieciniece /pers. E/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viņa, /pers. A/, /pers. F/, /pers. D/ un /pers. I/ bija raudzībās pie /pers. B/. /pers. I/ pa dzīvokļa logu izkrita telefons un uzkrita uz kaimiņu mājas jumta. Ap vieniem naktī, ka kad viņa un /pers. A/ vēlējās braukt mājās, viņa, /pers. D/ un /pers. B/ gāja lejā pie mašīnas. Pēc tam /pers. B/ gāja atpakaļ uz dzīvokli, bet /pers. D/ un /pers. A/ palika stāvēt pie automašīnas, pie viņiem pienāca agresīvi noskaņots vīrietis, bļaustījās un iesita /pers. A/, pēc tam viņi sāka kauties. Kautiņa laikā abi nokrita zemē un izdarīja sitienus viens otram. Viņa sēdēja mašīnā, kurā iespējams skanēja mūzika. Kautiņa laikā /pers. B/ nebija lejā. Pēc kautiņa /pers. A/ seja bija asiņaina, no deguna tecēja asinis.

[24] Tiesas kolēģija konstatē, ka gan apsūdzētie, gan liecinieki faktiski atšķirīgi norāda uz to, kur konflikta laikā atradās /pers. B/.

[25] No /pers. A/ liecībām izriet, ka ap plkst.01.00 viņš kopā ar /pers. E/ un /pers. D/ bija gājis lejā pie automašīnas. Uzreiz pēc kautiņa lejā atskrēja /pers. B/.

[26] /pers. B/ apelācijas instances tiesā liecināja, ka pavadīja /pers. A/, /pers. E/ un /pers. D/, gāja lejā, pēc tam atgriezās dzīvoklī. Konfliktu neredzēja. Savukārt pirmstiesas izmeklēšanā /pers. B/ liecināja, ka pēc pusnakts visi nolēma braukt mājās un viņš, /pers. A/, /pers. E/ un /pers. D/ gāja lejā uz /pers. D/ automašīnu. Kad salika mantas automašīnā, gāja augšā savā dzīvoklī. Tad pēc brīža viņš gāja lejā pie pārējiem. Kur palika kaimiņš, nepiefiksēja, jo bija gājis augšā.

Liecinieks /pers. D/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viņš, /pers. B/, /pers. A/ un /pers. E/ gāja uz mašīnu. /pers. E/ iekāpa mašīnā, viņš ar /pers. A/ stāvēja pie mašīnas un pīpēja, gaidīja, kamēr /pers. B/ aiziet pretī /pers. F/. /pers. B/ nonāca lejā, kad kaimiņš gāja mājās. Savukārt pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka sākumā lejā nogāja viņš, /pers. A/ un /pers. E/, /pers. B/ palīdzēja nonest mantas, bet tūlīt atgriezās dzīvoklī. Kad cietušais aizgāja prom, lejā nonāca /pers. F/, viņi iesēdās mašīnā.

/pers. F/ pirmās instances tiesā liecināja, ka /pers. D/ ar /pers. A/ gāja lejā klausīties mūziku, /pers. B/ palika dzīvoklī. Tā kā puiši ilgi nenāca atpakaļ, piezvanīja /pers. D/, kurš teica, ka vīrietis uzbrucis /pers. A/. Tad savākusi mantas un ar /pers. D/ devās prom. Savukārt pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. F/ liecināja, ka ap plkst.24.00 /pers. B/, /pers. A/ un /pers. D/ gāja lejā uzpīpēt, /pers. D/ gribēja savā mašīnā parādīt dažas dziesmas. Viņi diezgan ilgi bija prom. /pers. B/ ar /pers. D/ kautiņā nepiedalījās. Saģērbusi bērnu, gāja lejā, kad piebrauca policija, bija iesēdušies mašīnā.

Lieciniece /pers. E/ pirmās instances tiesā liecināja, ka ap vieniem naktī, kad viņa un /pers. A/ vēlējās braukt mājās, viņa, /pers. D/ un /pers. B/ nogāja lejā pie mašīnas. Pēc tam /pers. B/ gāja atpakaļ uz dzīvokli. Kautiņa laikā /pers. B/ nebija lejā.

Tiesas kolēģija secina, ka cietušā liecībās norādītie apstākļi par /pers. B/ atrašanās vietu konflikta laikā un viņa darbībām ir ticami un nav pamata tos apšaubīt.

[27] Apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis apelācijas sūdzībā norādījis, ka /pers. A/ piemērojams krimināltiesību izslēdzošais apstāklis - nepieciešamā aizstāvēšanās.

Krimināllikuma 29.panta pirmā daļa noteic, ka nepieciešamā aizstāvēšanās ir darbība, kas izdarīta, aizsargājot valsts vai sabiedrības intereses, savas vai citas personas tiesības, kā arī personu pret uzbrukumu vai uzbrukuma draudiem tādā veidā, ka uzbrucējam tiek radīts kaitējums. Krimināltiesību par šo darbību iestājas, ja pārkāptas nepieciešamās aizstāvēšanās robežas.

Ņemot vērā augstāk minētos argumentus par apsūdzētā /pers. B/ un /pers. A/ darbībām attiecībā pret cietušo, tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamata atzīt Krimināllikuma 29.panta pirmajā daļā norādīto apsūdzētā /pers. A/ krimināltiesību izslēdzošo apstākli – nepieciešamo aizstāvēšanos.

[28] Aizstāvis apelācijas sūdzībā norādījis, ka /pers. A/ ir nodarījis cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus, pārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās robežas, un viņa darbības jākvalificē pēc Krimināllikuma 128.panta, tas ir, par tīša vidēja smaguma miesas bojājumu nodarīšanu, pārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās robeža

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu minēto aizstāvja viedokli. Ņemot vērā, ka konflikta laikā ar cietušo apsūdzētais /pers. B/ turēja cietušo un apsūdzētais /pers. A/ cietušajam izdarīja apsūdzībā norādītos sitienus, nav pamata atzīt, ka /pers. A/ pārkāpa aizstāvēšanās robežas.

Lieciniece/pers. H/ pirmās instances tiesā liecināja, ka 2013.gada jūnijā Ieroču ielā notika kautiņš. Izbraucot uz notikuma vietu, viņus sagaidīja cietušais un norādīja uz mašīnu, kas stāvēja netālu, mašīnā atradās cilvēki, kuri viņam uzbrukuši. Cietušais bija alkohola reibumā, varbūt viena uzacs viņam bija pārsista, asiņaina. Cietušais agresīvi uzvedās. Kad policija atbrauca, puiši bija izkāpuši no mašīna, nekādas agresijas no puišiem nebija.

Pirmās instances tiesā nolasītas liecinieces /pers. H/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2013.gada 10.oktobrī sniegtās liecības, ka 2013.gada 31.maijā ap plkst.1:00 tika saņemts izsaukums, ka Ieroču ielā notiek kautiņš. Ierodoties notikuma vietā tika sastapts cietušais ar stipri sasistu seju, viņš bija alkohola reibumā un uzvedās agresīvi. Viņš norādīja uz netālu mašīnā sēdošajiem vīriešiem, kuri viņu sasituši. Viens viņu turēja, bet otrs sita. Automašīnā sēdēja divi vīrieši un divas sievietes, bija mazs bērns. Vīrieši arī bija iereibuši. Viens no vīriešiem paskaidroja, ka cietušais pats uzbrucis un viņš aizstāvējies. Kautiņš esot noticis tikai starp viņiem. Puisis, kurš sakāvās bija /pers. A/. Tad abus puišus un abas meitenes nogādāja uz Brasas policijas iecirkni. Cietušais paskaidroja, ka konflikts sācies, jo minētās personas pārāk skaļi uzvedušās, par ko viņš aizrādījis. Pēc tam, kad jaunieši uz ielas trokšņojuši, viņš atkal iznācis laukā. /pers. A/ nebija nekādu būtisku miesas bojājumu. /pers. A/ un viņa draugs bija iereibuši, bet saprata notiekošo, turpretī cietušais uzvedās agresīvi (lietas 1.sējuma 68.lapa).

Tiesas kolēģija secina, ka lieciniece /pers. H/ liecībās nav norādīts uz noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, jo viņa notikuma vietā ieradās jau pēc konflikta.

[29] Tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas instances tiesā pārbaudīto pierādījumu kopums, dod pamatotu secinājumu, ka apsūdzēto darbības viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījumā ir kvalificētas pareizi, un viņu vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. A/ un /pers. B/ ir atzīstami par vainīgiem un sodāmi par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 3.punktā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajiem soda veidu, tiesas kolēģija ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgo personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. A/ un /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punkta klasificējams kā tīšs smags noziegums.

Tiesas kolēģija secina, ka ar /pers. A/ un /pers. B/ noziedzīgajām darbībām tika apdraudēta cietušā veselība.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis, ar 9.klašu izglītību, neprecējies, Psihiatra un Narkologa kabineta uzskaitē nav konsultēts (lietas 1.sējuma 91A, 93.lapa), nesodīts, pēc paša vārdiem strādā SIA "/nosaukums/" valdē.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. B/ personību raksturojošos datus, noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis, ar vidējo speciālo izglītību, neprecējies, apgādībā nepilngadīgs bērns, Psihiatra un Narkologa kabineta uzskaitē nav konsultēts (lietas 1.sējuma 106.lapa), nesodīts, pēc paša vārdiem strādā Rīgas nacionālajā zooloģiskajā dārzā par elektriķi.

Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu paredzēts sods brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods un probācijas uzraudzība uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Tiesas kolēģija, nosakot apsūdzētajiem soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka Krimināllikuma 35.panta definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt apsūdzētajiem par izdarīto noziegumu nosakot Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punkta sankcijā brīvības atņemšanai paredzēto alternatīvo soda veidu – piespiedu darbs.

Izvērtējot izvēlētā soda veida lietderības aspektu, tiesas kolēģija ņem vērā, ka /pers. A/ un /pers. B/ nav iepriekš sodīti, ir darbspējīgi, tādēļ tiesas kolēģija secina, ka tieši panta sankcijā brīvības atņemšanai paredzētais alternatīvais soda veids – piespiedu darbs – sasniegts tā piemērošanas mērķi, jo veiks ne tikai apsūdzēto audzinošo un preventīvo funkciju, bet /pers. A/ un /pers. B/ šo sodu izjutīs reāli, kas ir būtisks apstāklis, lai krimināls sods spētu efektīvi nodrošināt personas tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajiem soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesas kolēģija nekonstatē Krimināllikuma 47.pantā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus un Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus.

Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. A/ un /pers. B/ par Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nosakāms sods – piespiedu darbs uz 100 stundām, ievērojot noziedzīgā nodarījuma smagumu, apsūdzēto personību raksturojošās ziņas, kā arī mērķi – veicināt soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

[30] Lietā apsūdzētajam drošības līdzeklis nav piemērots.

[31] Lietas materiālos atrodas 2014.gada 10.martā pirmās instances tiesā saņemtais Juridiskās palīdzības administrācijas pieteikums par kompensācijas piedziņu valsts labā, kurā norādīts, ka saskaņā ar Juridiskās palīdzības administrācijas 2014.gada 19.februāra lēmumu Nr.6-1.1/50 nolemts izmaksāt /pers. C/ valsts kompensāciju 711,43 EUR apmērā, sakarā ar to, ka cietušajam /pers. C/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi un viņš atzīts par cietušo šajā kriminālprocesā. Kā redzams no 2014.gada 20.februāra maksājuma uzdevuma Nr.000632 naudas summu 711,43 EUR apmērā Juridiskās palīdzības administrācija izmaksājusi cietušajam /pers. C/.

Pieteikumu par valsts izmaksātās kompensācijas piedziņu no apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ solidāri valsts labā pirmās instances tiesā uzturēja prokurors.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katra pienākums ir atlīdzināt tos zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis; Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, kura rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1]panta 2.punkts nosaka, ka noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, pamatojoties uz notiesājošu spriedumu ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju.

Tā kā apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vaina ir pierādīta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kura rezultātā cietušajam /pers. C/ tīši ir nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, sakarā ar ko cietušajam /pers. C/ izmaksāta valsts kompensācija 711,43 EUR apmērā, tiesas kolēģija atzīst, ka no apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ valsts labā solidāri piedzenama zaudējumu summa 711,43 EUR apmērā.

[32] Cietušais /pers. C/ ir iesniedzis kaitējuma kompensācijas pieteikumu par nodarītā mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu 555,93 EUR apmērā par ārstēšanās izdevumiem un morālā kaitējuma atlīdzināšanu 2845,75 EUR apmērā. Kā norāda cietušais mantiskā zaudējuma summu sastāda ārstēšanas izdevumi, daļu no kuriem sedza valsts izmaksātā kompensācija, bet summa 555,93 EUR apmērā nav segta un tie ir izdevumi, kas saistīti ar stomatoloģiskās klīnikas /nosaukums/ ārstēšanas plāna izpildi, veicot cietušā zobu implantu atjaunošanu (lietas 1.sējuma 44.-47., 206.-207.lapa).

Tiesas kolēģija uzskata, ka no apsūdzības neizriet, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ darbību rezultātā cietušajam /pers. C/ būtu nodarīti miesas bojājumi, kuru ārstēšanai nepieciešams veikt stomatoloģiskās klīnikas "/nosaukums/" ārstēšanas plānā norādītās manipulācijas. Likuma "Par

Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma 7.punktā norādīts, ka implantētu mākslīgu objektu traumatiskas pārmaiņas nevērtē kā miesas bojājumus. Šādos apstākļos tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši cietušā iesniegtajiem dokumentiem nav iespējams izdarīt secinājumu, ka tieši apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ apsūdzībā inkriminēto darbību rezultātā cietušajam radās ārstēšanās izdevumi 555,93 EUR apmērā stomatoloģiskajā klīnikā "/nosaukums/", kas saistīti ar zobu implantu atjaunošanu.

Tiesas kolēģija secina, ka šajā daļā cietušā /pers. C/ kaitējuma kompensācijas 555,93 EUR apmērā nav nosakāma un atbilstoši Kriminālprocesa likuma trešajai daļai un 353.panta otrajai daļai cietušajam /pers. C/ ir tiesības prasīt mantiskā kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

[33] Cietušais ir pieteicis morālā kaitējuma atlīdzināšanu 2845,75 EUR apmērā. Tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajai daļai un Civillikuma 1635.panta trešajai daļai cietušajam ir tiesības saņemt kompensāciju par morālo kaitējumu, kā arī atzīstams, ka cietušajam ir nodarīts morāls kaitējums, jo izdarīts noziedzīgs nodarījums pret cietušā veselību un tas cietušajam nav jāpierāda.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta otrajā daļā noteikto, atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Lemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesas kolēģija atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajai daļai izvērtē cietušā pieteikumu un ņem vērā: 1) noziedzīga nodarījuma smagums un izdarīšanas raksturs – izdarīts smags noziedzīgs nodarījums un tas izdarīts konflikta laikā ar cietušo, kurš bija alkohola reibumā un uzvedās agresīvi; 2) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekoši sakropļojumi, un darbspēju zudums – cietušajam izdarīti sitieni pa seju un konstatēts sejas kaula lūzums; 3) morālā aizskāruma dziļums un publiskums – miesas bojājumi cietušajam nodarīti publiskā vietā uz ielas pie viņa mājas, taču nakts laikā un faktiski notikušā aculiecinieki ir tikai personas no apsūdzētā kompānijas; 4) psihiskas traumas, uz kuru esamību cietušais nav norādījis.

Lemjot jautājumu morālās kaitējuma kompensācijas apmēru tiesas kolēģija ņem vērā samērīguma principu un apstākli, ka atlīdzības apmēram ir jābūt samērojamam ar nodarīto kaitējumu, t.i. cietušajam ir nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, bojājumi nodarīti sejai, taču nav iegūti pierādījumi, ka šo miesas bojājumu rezultātā cietušajam ir paliekošas rētas vai iestājies daļējs darbaspēju zudums.

Tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstīgs un samērīgs cietušā morālā kaitējuma atlīdzinājums ir nosakāms 1000 EUR apmērā, kas cietušā /pers. C/ labā piedzenams solidāri no apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/.

[34] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 3.punktu un 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. A/ un /pers. B/ no katra valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 212,50 EUR apmērā, t.i. samaksa ekspertam par poligrāfa ekspertīzes veikšanu (lietas 1.sējuma 170.lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta sesto[1] daļu apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ nosakāms labprātīgas izpildes termiņš sprieduma izpildei par procesuālo izdevumu piedziņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

[35] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 15.janvāra spriedumu.

/pers. A/, personas kods /personas kods/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

/pers. B/, personas kods /personas kods/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 3.punktā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

Piedzīt no /pers. A/ un /pers. B/ solidāri valsts labā /pers. C/ izmaksāto valsts kompensāciju 711,43 EUR (septiņi simti vienpadsmit *euro* un 43 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ un /pers. B/ solidāri /pers. C/ labā morālā kaitējuma kompensāciju 1000 EUR (viens tūkstotis *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ un /pers. B/ no katra 212 (divi simti divpadsmit *euro* 50 centi) procesuālos izdevumus.

Nenoteikt /pers. C/kaitējuma kompensāciju 555,93 EUR apmērā.

Kompensācijas un procesuālo izdevumu samaksa veicama labprātīgi 30 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, maksājumu apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā Abrenes ielā 8, Rīgā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2018.gada 31.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gļazere
Tiesnese I.Amoliņa
Tiesnese I.Vīgante